

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3122/2021
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против туженог „Inter Safe Business“ ДОО, Београд, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1091/21 од 14.06.2021. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1091/21 од 14.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1126/2019 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке одбијен је приговор месне ненадлежности суда. Ставовима другим и трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 1.100.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова 200.000,00 динара, на име претрпљеног страха 300.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности 525.000,00 динара и на име душевних болова због наружености 75.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 25.02.2021. године па до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: преко досуђених 200.000,00 динара на име претрпљених физичких болова па до тражених 500.000,00 динара, преко досуђених 300.000,00 динара на име претрпљеног страха па до тражених 500.000,00 динара, преко досуђених 525.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности па до тражених 800.000,00 динара и преко досуђених 75.000,00 динара на име душевних болова због наружености па до тражених 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом петим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 206.175,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом шестим изреке одбијен је захтев у делу којим је тужилац тражио исплату законске затезне камате на досуђени износ на име парничних трошкова, за период од пресуђења па до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1091/21 од 14.06.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба, ради накнаде нематеријалне штете поднета је 15.08.2019. године. Вредност предмета спора која се ревизијом побија је 900.000,00 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, због чега је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић